

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

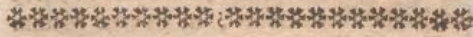
24. De Clerico venatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61800)

LIIT. ff. de R. F. l. 1. in fin. C. de fals. monet. Clariss. D. D. Gletle in Furispr. terrib. tom. 1. p. 1. c. un. §. 3. n. 26. Carpz. in pr. cr. p. 3. q. 143. n. 30. Severius tamen nonnunquam compescendi sunt, præsertim ubi doli capacitas haud obscuris signis in iis conspicitur, si quid delinquant, ne delinquere adiuvescant. Sfort. Odd. de restit. in integr. p. 2. quest. 80. n. 45.

pœnam ordinariam mitigare potest per d. l. 37. §. 1. ff. de Minorib. & pœnam mortis qualificatam convertere in pœnam mortis simplicem, vel hanc in pœnam fustigationis aut relegationis, si modò hujus mitigationis habeat justam, & probabilem causam. Carpz. d. q. 123. n. 80. & seqq.

TITULUS XXIV. De Clerico venatore.

SUMMARIA.

1. Cur? 2. 3. Et sub qua pœna Clericis prohibita sit venatio?

Post delicta quibusvis personis communia sequuntur delicta propria Clericorum, quæ inter primum est venatio.

§. I.

Venatio, id est, ferarum occupatio, licet jure Divino, Gentium, & Civili omnibus liberè permessa fuerit, attamen Clericis prohibita est. c. 1. & 2. h. t. tum ne per eam à Divinis officiis abstrahatur. c. 1. Ne Clerici, vel Monach. tum quia propter armorum usurpationem, cædes, clamores, cursus, statui eorum, qui gravitatem morum desiderat, minùs respondet. Zoël. h. t. n. 1.

§. II.

Pœna Clerici venatoris variat: si Episcopus in venatione sæpiùs detentus fuerit, tribus mensibus; si Presbyter, duobus mensibus à communione; si Diaconus, ab omni officio suspenditur. c. 1. h. t. si Monachus, & quidem Abbas, vel Prior, per annum à collatione beneficiorum; si alius, per annum ab administratione, si quam habet, suspenditur; si nullam habet, per annum ad administrationem, aut beneficium obtinendum inhabilis redditur. Clem. 1. §. porro. & seq. de Statu Monach. Reliqui arbitriò judicis, ita tamen,

S

ut

3 Dico III. Pueri pubertati (quæ in materia criminali in fœminis æquè, ac in masculis exacto anno 14. æstimatur juxta Const. cr. Caroli V. art. 164. Clariss. D. D. Someing. ad Inst. differr. 2. §. 1.) proximi, quia doli sunt capaces, delinquere, & delinquendò obligari possunt. c. 1. h. t. l. 14. ff. de SCro Silan. l. 23. ff. de Furt. d. l. III. ff. de R. F. Sed ita, ut quantumcunque delinquant, mitiùs puniri debeant. c. 1. & 2. h. t. ideòque, tametsi crimen capitale commiserint, pœnà mortis tamen afficiendù non sint, imò nec pœnaliter torquendù. l. 10. ff. de Quæstionib. l. 1. §. 33. ff. de SCro Silan. Afficiuntur proinde pœnà extraordinarià mitiòre arbitriò judicis, idque ob infirmitatem judicii, & hinc probabiliter creditam minorem animi perversitatem. Farin. tom. 3. tit. de Pœn. temperand. q. 92. Interim non repugnat, quin, si crimina sint omnino enormia, & valde perniciofa, atque malitia ætatem suppleat, nec ulla spes constantis emendationis alloceat, veluti in veneficis, etiam mortis pœna infligi queat per l. 14. ff. de SCro Silan. Const. Carolin. d. art. 164. Quod in crimine lætæ Majestatis admittit Decian. apud Farinac. d. q. 92. n. 107.

4 Dico IV. Minorenes, hoc est, qui jam excesserunt annum 14. nondum verò 25. regulariter solo minorennitatis prætextu à pœna ordinarià delicti commissi nullam excusationem merentur per l. 9. §. 2. l. 37. §. 1. ff. de Minorib. l. 1. C. Si advers. delict. Addidi: regulariter: Judex namque ob minorennitatem

KÖNIG IN DECRET. LIB. V.

ut vindictam præcedat trina admonitio, puniuntur. Joan. Andr. in c. 1. h. t.

3 Verum communi DD. calculo probatum est, præcædatis Canonibus Clericis duntaxat inhiberi venationem saltuosam, & clamoriam, non eam, quæ quieta, ac modesta est, quæque fit cum retibus, laqueis, paucisque canibus, sive fiat causâ necessitatis, sive exercitii, sive moderatæ recreationis, ut docent Medin. Lessius, Molina, Panorm. & plures alii apud Jacob. Pignatell. tom. 3. consult. 49. num. 5. Quod accedente præsertim consuetudine verissimum puto: neque enim venatio est res intrinsicè mala, quæ non Clericis quoque cum debita moderatione concessa esse queat, dummodo non nimis frequenter, & assidue, vel cum neglectu Divini officii exerceatur.

TITULUS XXV. De Clerico percussore.

SUMMARIA.

1. Quam ob causam? 2. Et sub qua pœna Clericis prohibita sit percussio?

§. I.

1 **A**lium Clericorum delictum est percussio; quæ sanè Clericis non immeritò prohibetur: quia etiam Paulus Apostolus ad Titum 1. §. 7. voluit, Episcopum non esse percussorem: & quia indecens est, manus DEO consecratis, quibus Numini supplicandum est, aliis violenter injicere. Quod tamen de injuriosa percussione intelligendum est, non de ea, quæ sit causâ correctionis, aut disciplinæ; quamvis nec hanc per se ipsam exercere debeat Episcopus maximè in Clericos. c. non liceat. dist. 86.

§. II.

2 Pœna hujus delicti est, quòd Clericus percussor jubeatur deponi. c. 1. h. tit. ubi Panorm.

mit. advertit, id obtinere in percussione sæpius frequentata, ejus videlicet, qui calore iracundiæ passim contra alios commotus pro levissima causa ad verbera procedere consuevit, nec sæpius monitus emendatus est.

TITULUS XXVI. De Maledicis.

SUMMARIA.

1. Quid sit maledictum? 2. Quotuplex? 3. Quæ sit pœna detractionis? 4. Quæ blasphemia?

Percussoribus adnumerantur maledici: quippe & maledictum est percussio, quæ fit linguâ juxta Jerem. c. 18. §. 18.

§. I.

Definitur maledictum, quòd sit crimen quòd malum aliquod de præsentis, vel præterito dicitur. Ita Bartolus in l. Item apud Labconem. §. ait Prator. ff. de Injuriis.

§. II.

Dividitur maledictum in detractionem & blasphemiam. Detractio est injusta ablatio, seu denigratio alienæ famæ per verba, aliave signa occulta, vel clam, seu quasi absente, & inscio illo, qui infamatur, facta. Blasphemia est, cum DEO aliquid negamus, quod ei convenit, aut aliquid DEO tribuimus, quod ei minimè convenit, aut cum convitium in DEUM profertur, aut contumelia, maledictiove in ipsum, aut Virginem DELparam, vel Sanctos effunditur.

§. III.

Effectus maledicti est obligatio ad pœnam, quæ variat.

Pœna detractionis est arbitraria, severior tamen, si maledictum cedat in injuriam Superiorum per c. 1. h. t. ubi dicitur, quòd maledicens Papæ ita sit puniendus, ut pœna illius aliis terrorem incutiat, Neque diversum statuunt